

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani mun. Chișinău (jud. Gh. Mîțu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Panov, M. Anton, M. Guzun)

ÎNCHEIERE

18 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de SA „Moldovagaz” și de SRL „Chișinău-Gaz”,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către de Cecoi Evghenii împotriva SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu Cecoi Tatiana, SRL „Chișinău-Gaz” privind contestarea actelor administrative,
împotriva deciziei din 02 februarie 2017 și a deciziei suplimentare din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 04 septembrie 2014 reclamantul Cecoi Evghenii s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldovagaz” solicitând anularea facturii nr. 9381147 din 10 august 2014 în partea ce ține de datorie, ca fiind emisă contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite.

La 23 octombrie 2014, reclamantul Cecoi Evghenii s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Moldovagaz” solicitând anularea procesului-verbal nr. 77 din 17.07.2014 precum și „Расчет потребления природного газа” din 18.07.2014 ca fiind emise contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite.

Prin încheierea din 05 octombrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău cauza civilă la cererea de chemare în judecată a lui Cecoi Evghenii împotriva SA „Moldovagaz” privind anularea procesului-verbal nr.77 din 17.07.2014, precum și „Расчет потребления природного газа” din 18.07.2014 a fost conexată într-un singur proces cu pricina civilă la cererea lui Cecoi Evghenii împotriva SA „Moldovagaz” privind anularea facturii nr. 9381147 din 10 august 2014.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 17 iunie 2014 în procesul verificării locului de consum din xxxxx, reprezentanții operatorului de rețea SRL „Chișinău-Gaz” au depistat pretinse intervenții asupra sigiliului de masă plastică „C Gaz nr. 220365” de la joncțiunea echipamentului de măsurare cu conducta de gaze naturale, iar în acest sens personalul operatorului de rețea a demontat echipamentul de măsurare și sigiliul numerar pentru efectuarea constatării tehnico-științifice. Astfel, la

17.07.2014 a fost supus examinării în cadrul ședinței comisiei SA „Moldovagaz” pentru examinarea încălcărilor a clauzelor contractuale, care au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale, iar în urma examinării cazului și a raportului constatării tehnico-științifice nr. 410 din 17.06.2014 a fost luată decizia de a efectua calculul în baza sistemului pașal pentru perioada de 12 luni, în ordinea pct. 151 din Regulamentul pentru furnizarea și utilizarea gazelor naturale la nr. 415 din 25.05.2011. În temeiul procesului-verbal nr. 77 din 17.07.2014 a fost efectuat calculul în sumă de 196554,71 lei.

Reclamantul consideră că procesul-verbal nr. 77 din 17.07.2014 și respectivul „Расчет потребления природного газа” din 18.07.2014 sunt ilegale ca fiind emise contrar prevederilor legii și cu încălcarea procedurii stabilite, iar în acest context a invocat că din concluzia raportului de constatare tehnico-științifică nr. 410 din 17 iunie 2014, nu rezultă faptul că au fost încălcate clauzele contractuale și respectiv pretensele încălcări ar fi condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a consumului de gaze naturale.

Reclamantul indică că în calitate de consumator a achitat SRL „Chișinău-Gaz” în calitate de furnizor costul gazelor naturale furnizate conform facturilor de plată emise. Astfel pentru luna iunie an. 2014 a achitat suma de 672,28 de lei pentru gaze naturale furnizate la locul de consum, în temeiul facturii nr. 9126919, iar de la data emiterii ultimii facturi și respectiv până atunci nu a avut datorii și/sau alte plăți întârziate. Totodată până la momentul controlului efectuat, datele privind consumul de gaze au fost preluate de către furnizor, iar careva obiecții la integritatea echipamentului de măsurare nu au fost invocate. În actele contestate este indicată o suprafață de încălzire vădit eronată, care nu corespunde realităților existente. Astfel a fost indicată suprafața de 603 mp., pe când conform extrasului din Registrul bunurilor imobile la nr. 012111604 casa de locuit individuală are o suprafață totală de 232,2 m.p.

Recurentul precizează că conform Regulamentului, actul de depistare a încălcării clauzelor contractuale poate servi furnizorului drept bază pentru luarea deciziei privind încălcarea clauzelor contractuale de către consumator, dacă acesta indică circumstanțele și mijloacele ce au condus la neînregistrarea sau înregistrarea incompletă a volumului de gaze naturale consumat. Din actul contestat, din Raportul de constatare tehnico-științifică, precum și alte acte întocmite de reprezentanții operatorului de rețea nu rezultă faptul că au fost încălcate prevederile contractului.

Prin încheierea din 25 iunie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău a fost atras în procesul intentat în baza cererii de chemare în judecată înaintată de Cecoi Evghenii împotriva SA „Moldovagaz” privind anularea actelor, în calitate de intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz”.

Prin încheierea din 01 decembrie 2015 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău a fost atras în procesul intentat în baza cererii de chemare în judecată înaintată de Cecoi Evghenii împotriva SA „Moldovagaz” privind anularea actelor, în calitate de intervenient accesoriu Cecoi Tatiana.

Prin hotărârea din 23 martie 2016 a Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău s-a respins cererea de chemare în judecată înaintată de Cecoi Evghenii împotriva SA „Moldovagaz”, intervenient accesoriu SRL „Chișinău-Gaz” și Cecoi Tatiana privind contestarea actelor administrative.

La data de 18 aprilie 2016 avocatul Leșan Nicolae, în interesele lui Cecoi Evghenii a declarat apel împotriva hotărârii din 23 martie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea hotărârii instanței de fond, cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea acțiunii.

La data de 01 august 2016, intervenientul accesoriu Cecoi Tatiana a înaintat cerere de alăturare la apel solicitând casarea hotărâri din 23 martie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii înaintate de Cecoi Evghenii.

Prin decizia din 02 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a admis apelul depus de Cecoi Evghenii și cererea de alăturare la apel depusă de Cecoi Tatiana; s-a casat hotărârea din 23 martie 2016 a Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău și s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care s-a admis acțiunea înaintată de Cecoi Evghenii și s-a anulat procesul-verbal nr.77 din 17.07.2014 și calculul privind consumul de gaze naturale din 18.07.2014.

Prin decizia suplimentară din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău s-a anulat factura nr. 9381147 din 10 august 2014 în partea ce ține de includerea spre plată a sumei sancțiunii pecuniare conform calculului paușal în mărime de 196554,71 de lei.

La 11 septembrie 2017 SA „Moldovagaz” a declarat recurs împotriva deciziei din 02 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea deciziei instanței de apel din 02 februarie 2017 și a deciziei suplimentare din 30 martie 2017, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului s-a menționat că, decizia contestată este neîntemeiată, ilegală și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la examinarea cauzei a aplicat eronat normele de drept material. Respectiv, prin interpretarea eronată a legii materiale, instanța nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au o importanță pentru soluționarea justă a cauzei, nefiind dovedite circumstanțele considerate de instanța de apel ca fiind stabilite, or concluziile expuse în actul judecătoresc contestat sunt în contradicție cu temeiul de drept invocat de prima instanță.

Recurentul a menționat că, rezultând din faptul că a recepționat decizia instanței de apel la 08.09.2017, fapt confirmat prin semnătura aplicată în dosar, solicită instanței de recurs de a considera recursul declarat ca fiind în termen. Or, prin neexpedierea deciziei integrale a instanței de apel tuturor părților pe cauza dată, se înfrânge principiul echității, ceea ce este inadmisibil și îngreudește dreptul părților la un proces echitabil.

La 24 octombrie 2017 SRL „Chișinău-Gaz” a declarat recurs împotriva deciziei din 02 februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău solicitând casarea acesteia cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În susținerea recursului declarat, recurentul a invocat că decizia contestată este neîntemeiată și pasibilă de a fi casată, deoarece instanța de apel la soluționarea cauzei a apreciat arbitrar probele anexate la dosar, a examinat superficial obiectul cauzei, expunându-și concluziile evaziv, prin ce a fost scutit intimatul de răspundere, permițându-i astfel la continuarea furtului în proporții deosebit de mari, ceea ce duce la înregistrarea pierderilor considerabile întreprinderilor.

În conformitate cu art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 02 februarie 2017, iar SA „Moldovagaz” a declarat recurs la 11 septembrie 2017.

Materialele cauzei atestă că decizia contestată a fost expediată participanților la proces la 30 martie 2017, însă date despre recepționarea de către recurent a deciziei contestate lipsesc. Astfel, Completul consideră că recursul SA „Moldovagaz” a fost declarat în termen, deoarece recurentul a menționat în textul cererii de recurs că a făcut cunoștință cu decizia contestată la 08 septembrie 2017, iar alte înscrisuri ce ar confirma contrariul la dosar lipsesc.

Examinând temeiurile recursului declarat de SA „Moldovagaz”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SA „Moldovagaz”, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs nu pot constitui temei de admitere a acestora, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestată.

Or, recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) CPC.

Referitor la recursul înaintat de SRL „Chișinău-Gaz”, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că acesta a fost depus cu omiterea termenului legal de declarare a recursului. Ori, în conformitate cu art. 433 lit. b) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434.

În conformitate cu 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Conform materialelor cauzei, SRL „Chișinău-Gaz” a recepționat decizia din 02

februarie 2017 a Curții de Apel Chișinău la data de 30 martie 2017 (f.d. 120, vol. II), iar recursul fost depus la data de 24 octombrie 2017, adică cu depășirea termenului de contestare, care conform art. 434 alin. (1), (2) CPC, este un termen de decădere și nu poate fi restabilit.

În conformitate cu dispozițiile art. 110 CPC, termen de procedură este intervalul, stabilit de lege sau de judecată (judecător), în interiorul căruia instanța (judecătorul), participanții la proces și alte persoane legate de activitatea instanței trebuie să îndeplinească anumite acte de procedură ori să încheie un ansamblu de acte.

Conform art. 113 alin. (1) CPC, dreptul de a efectua actul de procedură încetează o dată cu expirarea termenului prevăzut de lege ori stabilit de instanța judecătorească (judecător).

În conformitate cu art. 61 alin. (1) CPC, părțile sunt obligate să se folosească cu bună-credință de drepturile lor procedurale. Instanța judecătorească pune capăt oricărui abuz de aceste drepturi dacă prin abuz se urmărește tergiversarea procesului sau inducerea sa în eroare.

Astfel, Completul consideră necesar de a menționa că SRL „Chișinău-Gaz”, având cunoștință despre data emiterii deciziei instanței de apel și soluția acesteia, nu a luat măsurile necesare, după cum sugerează jurisprudența CEDO, de a proteja drepturile sale de acces la instanță și de a declara cererea de recurs, în termen legal prevăzut de lege.

În această ordine de idei, instanța de recurs constată cu certitudine că SRL „Chișinău-Gaz” depunând cererea de recurs împotriva deciziei instanței de apel peste termenul legal, a demonstrat o neglijență a drepturilor sale procedurale stipulate în legislația națională.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, a aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de SA “Moldovagaz” și de SRL “Chișinău-Gaz” ca inadmisibile.

În conformitate cu prevederile art. 269-270, 433 lit. a), lit. b), 434, 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibile recursurile declarate de SA „Moldovagaz” și de SRL „Chișinău-Gaz” împotriva deciziei din 02 februarie 2017 și a deciziei suplimentare din 30 martie 2017 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

Judecători

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic